

Banaitis Stanislovas

Medicinos mokslų daktaras, chirurgas. Gimė 1899-05-08 Sankt Peterburge. Mirė 1954-02-03 Leningrade (Sankt Petreburge). 1944 m. jam suteiktas medicinos tarnybos generolo majoro laipsnis.

1923 m. baigė S. M. Kirovo Karo medicinos akademiją Leningrade. 1936 m. ten pat apgynė mokslų daktaro disertaciją, 1940 m. jam suteiktas profesoriaus vardas. 1940–1941 m. buvo Charkovo medicinos instituto ir Kuibyševo karo medicinos akademijos Karo lauko chirurgijos katedros vedėjas. Karo metais buvo Vakarų ir III Baltarusijos fronto vyr. chirurgas. 1945–1947 m. Lietuvos TSR Sveikatos apsaugos liaudies komisaras. Tuo pačiu metu dirbo Vilniaus universiteto Hospitalinės chirurgijos katedros vedėju. 1947 m. grįžo į Leningrado karo akademiją, dirbo karo lauko chirurgijos katedros vedėju.

1946 m. išrinktas Lietuvos TSR mokslų akademijos tikroju nariu. Buvo antras Lietuvoje chirurgas-akademikas (pirmuoju buvo V. Kuzma).

Mokslo veiklos kryptys: trauminis šokas, novokaininė blokada, antišokiniai tirpalai, šautinės žaizdos. Mokslų kandidato disertacija išleista 1947 m. Vilniuje „Хирургическое лечение огнестрельных повреждениях плечевого нервного сплетения“. Svarbiausios knygos: „Pilvo ertmės organų ūminės chirurginės ligos“, „Kraujavimas ir jo stabdymas lauko sąlygomis“ (abi 1952, rusų k.), „Trauminis šokas, jo patogenezė, profilaktika ir gydymas“ (su J. Petrovu, 1953, rusų k.).

Parengė

LMA Organizacinio sk. vyriausioji specialistė

Valerija Paškauskienė

Naudoti šaltiniai –

LMA archyvas. Asmens byla.

Nuotrauka: yandex.ru